

Zovem se V u k o v a r

Bio sam tih i miran grad;
slušao žubor rijeke Vuke
i pjesmu mladića dok Dunavom plove.

Dječji smijeh odzvanjao je mojim parkovima,
a slatki miris grožđa širio se vinogradima.

A onda se nebo smračilo...
Mojim ulicama odzvanjali su čudni zvuci,
prolazili meni nepoznati ljudi.

Polomiše moje ruke, kao krila golubice,
izraniše moje tijelo tenkovskim gusjenicama...
I kroz mene prođe jeziva stvarnost 1991.

Danas otvaram širom ranjenu dušu
svakom putniku namjerniku.

Tamo sam sačuvao uspomene...

Zovem se V U K O V A R

Patricia Gashi, 8. c

Mentorica: Bernadica Mažar, prof.